

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการวิจัยในประเทศ

อนันต์ อัครฐ (2511 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาหนึ่ง จำนวน 99 โรงเรียน จากผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่เน้นการ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรง กิจกรรมที่นิยมสอนกันมาก คือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้เน้นในเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นในเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมกันมาก คือ บาสเกตบอล โรงเรียนยังขาดบุคลากรทางค้ำพลศึกษา อุปกรณ์การสอน สถานที่เล่น และฝึกกีฬา ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ-ห้องส้วมยังมีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน และครูพลศึกษามีงานค้ำธุรการมากเกินไป

ไพฑูริย์ จัยสิน (2513 : ก-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยวิธีวัดอุปสรรคที่จะศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในประเทศไทย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ และนักเรียนส่วนใหญ่สนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมาก

เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ (2514 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีวุฒิทางพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษานอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้ว ยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา เห็นว่า ความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษามิเหมาะสมแล้ว เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรนั้นโรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 1-8) ได้สำรวจปัญหาตามโครงการติดตามผลการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 พบว่า ในวิชาพลศึกษามีปัญหาดังต่อไปนี้คือ

1. ขาดสนามและอุปกรณ์การฝึก
2. บางวิชาสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก และไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เช่น แบกมินตัน
3. จำนวนครูมีไม่เพียงพอ ไม่สามารถเปิดวิชาเลือกเสรีได้ตามความถนัด โดยเฉพาะโรงเรียนอาชีวศึกษาต้องใช้อัตราร้าง
4. แบบเรียนและหนังสือค้นคว้ามีน้อย
5. หลักสูตรพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายซ้ำกับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ซัชชัย โจนารัต (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษามัธยมศึกษาทุกคนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 จำนวน 20 โรงเรียน รวม 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามัธยมศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลศึกษามัธยมศึกษา เอกสารคู่มือ หลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียนการสอน ศึกษาเป็นพิเศษให้ความช่วยเหลือครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครูและโรงเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีความเหมาะสมดีแล้ว อุปกรณ์

และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลวิชา
พลานามัยในโรงเรียน ส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิสูตร กองจินดา (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครู
พลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ
ปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ถาม
ครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายยังมีไม่เพียงพอ ส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร คำราประกอบกรเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมี
ความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ภาควิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับ
สภาพของโรงเรียนและนักเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
ส่วนมากมีเพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

นภาพร ทศนัยนา (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครู
พลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ
ปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครู
พลานามัย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูพลานามัยไม่เพียงพอ
ขาดคำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน
การสอนวิชาพลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว ครูส่วนมากประสบ
ปัญหามากในการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของ
ท้องถิ่น สภาพของนักเรียนและอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการ
สอนไม่เพียงพอ ครูพลานามัยส่วนมากใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนในค่านต่าง ๆ ตามที่กรม
พลศึกษาแนะนำ

สุรศักดิ์ สุรโยธี (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครู
พลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ
ปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" โดยใช้แบบสอบถาม ถาม
ครูพลานามัย จำนวน 9 โรงเรียน รวม 16 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วน
มากที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและ
สุขศึกษา ครูพลานามัยทั้งหมดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย คู่มือหลักสูตรและหนังสือประกอบการเรียน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมแล้ว วิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาทั้งพลศึกษาและสุขศึกษามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมแล้ว และโรงเรียนได้ใช้เกณฑ์

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ (2518 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมแล้ว

จันทร์ บ่องศรี (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ และต้องสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตรมีความเหมาะสมแล้ว เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย การใช้หลักสูตรโรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยช่วยเหลือแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับ

ยังไม่เหมาะสม โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา การวัดและประเมินผล
โรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้

ในส่วนของหลักสูตร เหมาะสม คือ กำหนดวิชาเลือก 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน
จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเวลาเรียน
อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสายและหัวหน้าหมวดให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา

ธีร ศรีแก้ว (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.
2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย
จำนวน 22 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากเป็นชาย สอนทั้งระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นและตอนปลาย และต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูมีความเห็นว่าควรแยก
วิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกันทั้ง เนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมาย โรงเรียนยังไม่พร้อม
ในการเตรียมคู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ช่วยเหลือในการแก้
ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและ
ประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่โรงเรียนใช้เกณฑ์ของกลุ่ม
โรงเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว

พิศมัย เคนดวงบริพันธ์ (2519 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของ
ครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" โดยใช้แบบสอบถาม
ถามครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่สอนทั้งระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมาก
ยังขาดคู่มือหลักสูตร ประมวลการสอนและตำราอยู่อีกมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสม
ดีแล้ว วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลที่กรมพลศึกษา
ได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนใช้เกณฑ์ที่เสนอแล้ว

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : บทคัดย่อ)
ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง
ที่มีต่อรายวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพลานามัย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.
2518 และ พ.ศ. 2524" โดยใช้แบบสอบถาม ถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูผู้สอน แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง และแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร พ.ศ. 2518 ทั้งในด้านการดำเนินการสอนและการจัดการเรียนการสอน ปัญหาที่มีมากที่สุด คือ ขาดความสะดวกด้านสถานที่ รองลงไป คือ ครูผู้สอนไม่เพียงพอและขาดวัสดุอุปกรณ์
2. ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โรงเรียนมีความพร้อมที่จะเปิดสอนวิชาบังคับได้ 21 รายวิชา และวิชาเลือกได้ 29 รายวิชา
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เห็นว่ามีความพร้อม เหมาะสม และมีคุณค่าเป็นที่สนใจแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังควรเพิ่มวิชาเกม เบ็คเคิลิก เกมพื้นเมือง ลีลาศ แอโรบอด และอาคีโด ไว้ในหลักสูตรอีกด้วย
4. การจัดเนื้อหาวิชาลีลาศไว้ในกิจกรรมเข้าจังหวะเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะช่วยให้นักเรียนเข้ากับเพื่อน ๆ ได้

สำเร็จ มณีเนตร (2523 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกัน โรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม การวัดและการประเมินผลโรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาได้เสนอแนะไว้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2526 : 16-31) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ระเบียบธรรมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร ครูพลศึกษาและครูสุขศึกษา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีดังนี้

1. ครูพลศึกษาร้อยละ 58.5 มีความเห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนมีปัญหาพอควร

2. วิธีการสอนของครูพลศึกษาที่ใช้เน้นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 73.3 ใช้วิธีสอนแบบสาธิต
3. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.1 มีความเห็นว่า อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ มีจำนวนไม่พอเพียง
4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ร้อยละ 92.0 ต้องการใ้หนังสือประกอบการสอนเพิ่มเติม
5. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 24.1 ต้องการให้นักศึกษานิเทศกรรมพลศึกษานิเทศในเรื่อง เทคนิคการสอนพลศึกษา เพื่อช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน

วิจารณ์ ลักคพันธ์ (2527 : 43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยใช้แบบประเมินสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 30 โรงเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาค้นการจัดการ เรียนการสอนในชั้นเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คะแนนเฉลี่ยเพียง 23.53 หรือ คิดเป็นร้อยละ 65.36 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ที่วางไว้ สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในค่านี้อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษาภายในมหาวิทยาลัยพลานามัยไม่เข้าใจหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ครูพลศึกษายังอาจจะขาดการติดตามวิทยาการที่ทันสมัย คู่มือการค้นคว้าทางพลศึกษาจากแคลน และขาดการแนะนำจากศึกษานิเทศก์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานการวิจัยในต่างประเทศ

คอรี่ (Korri 1971 : 5181-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น มากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละ บุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาพอในการเตรียมการสอน

ซัวเรซ (Suarez 1971 : 5908-5909-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การ ประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" การ วิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ เป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาของรัฐเปอโตริโก เถกษณาตรฐานในการประเมินขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. การจัดและการดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้รับจากการรับรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเปอโตริโกยังต้อง มีการปรับปรุงอีกมาก เพื่อการ เรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคต

โคกเกอร์ (Coker 1972 : 1484-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ โปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้ เลือกแล้วในรัฐหลุยส์เซียน่า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาในรัฐหลุยส์เซียน่า จำนวน 65 โรงเรียน พบว่า

1. โดยเฉลี่ยแล้วครูพลศึกษาสอน 19 คาบต่อสัปดาห์
2. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
3. มีโรงเรียนประมาณร้อยละ 50 มีโรงพลศึกษาเพียงพอ
4. หลักสูตรส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และโปรแกรมพลศึกษาได้จัดทั้งสำหรับสหศึกษา และบริการทางพลศึกษา

เฮนน์ (Hein 1972 : 2149- A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการจักโปแกรมสุศึกษาและผลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย " โดยใช่แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง รวม 65 โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางผลศึกษา ทำให้การจักโปแกรมการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาและสุศึกษาไม่คี่เท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

ชาลส์ เอ สเปนเซอร์ (Charles A. Spencer 1974 : 3496- A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของการ เรียนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐเซ้าท์คาโรลล่า " โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อแสดงผลของสถานภาพของวิชาผลศึกษาที่เลือกโดยโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐเซ้าท์คาโรลล่า ในปีการศึกษา 1973-1974 โดยใช่แบบสำรวจของลาพอร์ท (Laporte Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐเซ้าท์คาโรลล่า จำนวน 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 7 ของโรงเรียนที่สำรวจเท่านั้นที่ห้าแผนการสอน และกำหนดจุดประสงค์ที่แน่นอนในการ เรียนการสอน
2. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนได้จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน ทั้งชายและหญิง
3. เกือบร้อยละ 60 ของโรงเรียนที่สำรวจไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ
4. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนทั้งหมดได้จักโปแกรมนันทนาการด้ตามความต้องการ
5. โรงเรียนเกือบทุกโรงเรียนได้จักโปแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อนที่สระว่ายน้ำในชุมชน
6. ร้อยละ 25 ของโรงเรียนทั้งหมดเท่านั้นที่ได้เตรียมโครงการสอนผลศึกษา
7. น้อยกว่าร้อยละ 10 ของครูผลศึกษาที่เป็นสมาชิกของสมาคมสุศึกษา ผลศึกษาและสันทนการแห่งอเมริกา
8. นักเรียนในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่มีโอกาสเข้าร่วมในโปแกรมผลศึกษาที่จักขึ้นโดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ

สเครปแมน (Schraibman 1981 : 3481- A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐโอไฮโอ " โดยใช้แบบสอบถาม ถาถามนักเรียนชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน จำนวน 751 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. การ เป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพพลศึกษาไม่ใช่สิ่งสำคัญสำหรับครูพลศึกษาในรัฐโอไฮโอ
2. นักเรียนระดับ 9 และ 10 ต้องการให้มีการกำหนดมาตรฐานกิจกรรมต่ำลง ส่วนนักเรียนระดับ 11 และ 12 ไม่ค่อยได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการสอนพลศึกษามากนัก
3. แรงจูงใจและระเบียบวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่ประสพมากที่สุด ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐโอไฮโอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย